

SUKELTAJAN maailma

3-2015
6,40

**Sukeltaja haukkasi
vettä keuhkoihinsa
– hengityskone
pelasti hengen**

**Laatokka on
Karjalan meri**

**Lähde Una
Una -saarelle
Indonesiaan!**

**Kesälomalla
sukelletaan
Hangossa**

**Mitä tapahtui
sukeltaja
Grabbille?**

**Välineet ja paritarkastus
turvallisuuden kulmakiviä**

Vara on viisautta, ei vahingon enne!

Parhain sukelluskausi on alkanut. Vaikka Suomessakin sukellaan ympäri vuoden, eniten sukellaan kuitenkin kesäaikaan.

Sukeltaminen harrastuksena ei vuosikymmenten aikana ole kovinkaan paljoa muuttanut muotoaan. Osa kiertää vanhat tutut kohteet uudelleen ja löytää edelleen jotain uutta ja mielenkiintoista. Osa etsii edelleen sitkeästi sukelluksellisen unelmansa täyttymystä, hylkyä, jota kukaan ei ole aikaisemmin löytänyt. Pääsee sukeltamaan neitseelliseen kohteeseen. Osan katseet suuntautuvat ulkomaille, erityisesti kiinnostavat pohjoisen vedet. Kaikkialla syntyy hienoja kokemuksia ja sukellusmuistoja. Hyvä näin! Voi vain toivottaa turvallisia sukelluksia!

Sukelluskausi ei vielä ollut kunnolla alussakaan, kun tapahtui ensimmäinen sukellusonnettomuus. Sillä olisi voinut olla vakava loppu, mutta joskus näissä vakavissa tilanteissa kaikki voi lokahtaa paikalleen ikään kuin jonkin ulkopuolisen ohjaamana.

Tilanne syntyi lounaisen Suomen ehkä tunnetuimmassa ja sukeltetuimmassa paikassa, Hilloisten louhoksessa. Sukelluksen loppuvaiheessa toinen sukeltaja menetti sukelluksensa hallinnan ja vajosi pohjaan. Tapahtumasta on tarkempi selvitys toisaalla lehdessä, joten tässä ei siitä sen enempää.

Tilanne panee miettimään. Tämä lehden numerossa on useita artikkeleita liittyen sukeltamisen turvallisuuteen. Sisältö oli suunniteltu jo kuukautta ennen onnettomuutta, joten artikkelit eivät ole seurausta siitä.

Seurauksena on kuitenkin kaikkien sukeltajien mietittävä, mitä odottamatonta voi tapahtua ja miten siihen on varauduttu.

Edellä oleva tapahtui rannan tuntumassa, rannalla oli joku, tarvittava auttaja oli lähellä, ammattiauttajat olivat nopeita. Jos näistä sattumista ei yksikään olisi toteutunut, meillä olisi vakava sukellusonnettomuus eikä hyvin toipumassa olevaa onnettomuuteen joutunutta.

Hilloinen on hyvä esimerkki. Kuinka usein kaikki menevät sukeltamaan, eikä rannalle jää ketään? Jos jotakin tapahtuu, kuka hälyttää tarvittavan avun? Millä mennään auttamaan keskellä monttua hätään joutunutta? Onko kaikilla mahdollisuus antaa tarvittava ensiapu? Kysymyksiä voidaan esittää runsaasti.

Kysymyksiä voidaan todella esittää, vastaukset antavat sukeltajat itse.

Kaikesta huolimatta hyvää ja turvallista sukelluskesää!

Jouko Moisala

Sisältö 3/2015

56

Sukeltamalla voi saada isojakin saaliita.

6 Nopeiden ratkaisujen työtä
Helsingin pelastuslaitoksella on koko ajan vähintään kaksi sukeltajaa valmiudessa.

10 Sukelluksen Päivä Turussa
Täydessä varustuksessa oleva sukeltaja houkuttelee aina ihmisiä paikalle. Tämä nähtiin myös Sukelluksen Päivänä.

14 Kova kisa Aurajoki-uinnissa
Aurajoki-uinti antoi hyvän alkupotkun Sukelluksen Päivälle. Vaikka mukaan lähti vain kolme joukkuetta, kisa oli kova.

16 20-vuotias Luksia
Luksia Lohjalla on koulutettu sukellusalan ammattilaisia 20 vuotta.

18 Taivaalta meren pohjalle
Finnairin sukellusseura on toiminut yli 40 vuotta. Seura on tehnyt vuosien saatossa monia hylkylöytöjä.

22 Pohjois-Suomesta Jäämerelle
Jäämeri tarjoaa sukeltajalle ainutkertaisen elämyksen. Paikka on erityisen suosittu Pohjois-Suomen sukellusseurojen keskuudessa.

24 Tulivuorisaari Una Una
Indonesiasta löytää pienen Una Una -saaren. Siellä ovat rakentamassa unelmaansa Emmi Hyvärinen ja Andri Yusuf.

30 Sukeltamassa Curacaolla
14-vuotias Antti Ruusupuu oli sukeltamassa Karibianmerellä Curacaolla, noin 70 kilometrin päässä Venezuelan rannikosta.

6

Janne Taskinen osoittaa silmännäkijänä, mihin uhri vajosi.

32 Nyt lähdetään Laatokalle!
Venäläiset sukeltajat ovat järjestäneet safarimatkoja Laatokalle jo useita vuosia. Laatokkaa kutsutaan Karjalan mereksi.

36 Välineet ja turvallisuus
Miten merkittävä osuus sukeltajan käyttämällä välineillä on sukellusonnettomuuksissa?

Riuttojen kalat eivät paljoa sukeltajista välittäneet.

42 Välttämätön paritarkastus
Paritarkastuksen perimmäisenä tarkoituksena on ennaltaehkäistä sukelluksen ensimmäisinä minuutteina tapahtuvat tapaturmat.

46 Lisävarusteiden kiinnitys
Sukeltajalla on välineistöä, joille tulee olla oma paikkansa varusteissa. Osa niistä vaatii erillisen kiinnityksen.

48 Hanko hyvä kesäkohde
Hangon edustalla vesi on Suomen oloissa poikkeuksellisen kirkasta. Toinen syy suosioon ovat hyvin säilyneet hylät.

52 Sukelluskalastajan luettava luontoa
Liikkumattomuus, äänettömyys ja luonnon tuntemus ovat sukelluskalastajan valtteja.

56 Sukelluskalastustapahtumia
Sukelluskalastuksen SM-kisat järjestetään kesällä Oulussa ja Uudessakaupungissa.

57 Vapaasukellus kasvussa
Vapaasukeltajien määrä on viime vuosina noussut. Kouluttajista on kuitenkin kova pula.

58 Oulun Sukelluskeskus juhlii
Oulun Sukelluskeskus juhlii kesällä 2-vuotissynttäreitään Jacques Cousteaun muistopäivän aikaan.

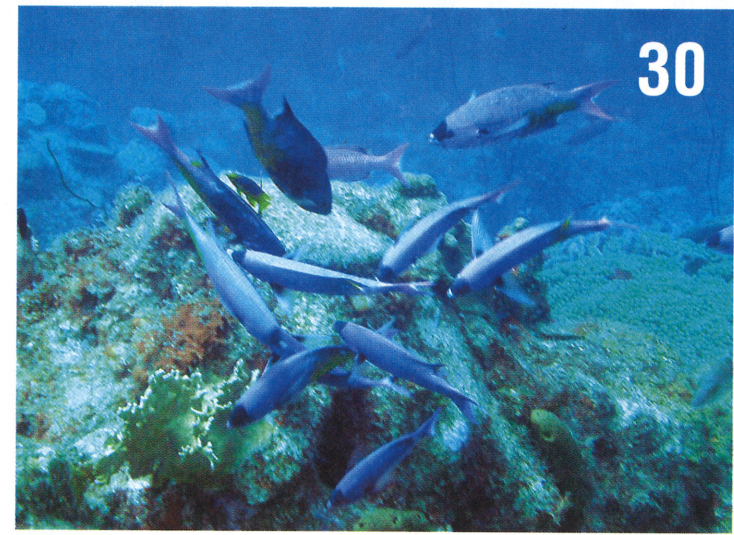
60 Mitä tapahtui Grabbille?
Mitä sukelluksessa olleelle Grabbille tapahtui kylmän sodan aikana? Tätä on pohdittu jo vuosikymmeniä.

64 Lavallinen sukellustavaraa
YIT lahjoitti lavallisen vanhaa sukellustavaraa Suomen Sukellushistorialliselle Yhdistykselle.

67 Hanneken hylky löydetty
Hansalaiva Hanneke Wromen hylky on löydetty. Asia varmistetaan vielä kuluvana kesänä.

68 Syksyllä maailman merille
Truk Lagoon Tyynellä valtamerellä, Punaisenmeren kohteet ja Tansania kuuluvat Sukelluskeskuksen ohjelmistoon.

72 Sea Safety vie Venäjälle
Sie Safety vie sukeltajat muun muassa Pietariin ja Laatokalle.

30

Kiinnitteillä sukeltaja voi kiinnittää varustukseensa vaikkapa kameran.

46

75 Töpärä tilanne Hilloisissa
Sukeltaja pelastui vakavasta onnettomuudesta toukokuussa Hilloisissa Taivassalossa.

76 Ravintoa pinnan alta
Varhaisimmat sukellukset ajoitetaan jo esihistorialliseen aikaan.

81 Pinnan alta ja päältä

24

Mira Nyman (toinen oikealta) ja Oskari Forsman (Miran takana) sukeltajaporukan kanssa. Una Unalla sukeltaneet keuhuvat voilaasti paikan hienoja sukelluskohteita.

Ilmestyy 6 numeroa vuonna 2015

Tilaukset ja osoitteenmuutokset:

09-413 97 333

Kustantaja: Karprint Oy

Toimitus: Karprint Oy

03150 Huhmari puh.

045-12 11056

sum.toimitus@karprint.fi

Päätoimittaja: Jouko Moisala

Myyntiryhmän päällikkö:

Eija Kiukkonen, 09-413 97 390

eija.kiukkonen@karprint.fi

Ilmoitusmyynti:

Kari Ylönen, myyntipäällikkö,

09-413 97 397

Sähköposti:

Toimitusaineisto:

Aikakauslehdet@karprint.fi

Ilmoitusaineisto:

sum.ilmoitukset@karprint.fi

Internet: www.karprint.fi

Lehden osoitteistossa olevia nimiä

ja osoitteita käytetään suora-

markkinointitarkoitukseen.

Tilaukset: Tilaukset@karprint.fi

Tilauhinnat:

määräaikainen 42,00 €

kesto 38,00 €

ISSN 1238-2574

Yhteiskuva joukkueista Venetsialaisilla portailla ennen kisan alkua. Kuva: Jean Finnberg

Mukana kilpailemassa kolme joukkuetta

Kova kisa Aurajoki-uinnissa

Aurajoki-uinti antoi hyvän alkupotkun Sukelluksen Päivälle. Vaikka mukaan lähti vain kolme joukkuetta, kisa oli kova.

Aikoinaan avo-
dessä tehtyjä rä-
pyläuintikilpailuja
järjestettiin useilla
paikkakunnilla.
Porvoossa oli Por-
voonjoki-uinti, Vaasassa Waskia-
uinti ja Turussa Aurajoki-uinti.
Vähitellen nämä perinteiset kil-
pailut ovat kuitenkin hiipuneet.
Vuosi sitten Turussa viriteltiin
Aurajoki-uintia henkiin.
– Syy on hyvin yksinkertainen,
kertoo **Jouko Moisala**, joka

on hankkeen takana.
– Sekä Jokisataman avajaiset
että Sukelluksen Päivä tarvitsivat
jonkinlaisen alkupotkun, alku-
paukun, joka herättelisi ihmiset
aiheeseen. Tarvittiin jotakin uut-
ta, vaikka kyseessä onkin vanhan
uudelleen herättäminen.
Aurajoki-uintia ei kuitenkaan
haluttu toistaa samanlaisena kuin
1970-luvulla. Silloin uitiin Au-
rajoessa Tuomiokirkkosillalta
Kristiinankadun päähän. Matka
oli pitkä ja se uitiin yksilösuo-

rituksena. Loppuvaiheessa jo
kannustajatkin väsyivät.

Aurajoki-uinti 2014

Viime vuonna Aurajoki-uinti pää-
tettiin toteuttaa viestiuintina, kisa
käytiin viiden hengen joukkueina.
Kilpailu alkoi Aurajoen ala-
juoksulla niin kutsutuilta Ven-
etsialaisilta portailla. Maali oli
Suomen Joutsenen keulan edessä.
Kokonaismatka oli pitkä, ja
etenkin Joutsenen pituinen matka
oli raskas. Samalla kilpailijat ka-
tosivat aluksen taakse ja yleisö jäi
ihmettelemään, minne kilpailijat
katosivat.
– Kisa oli kuitenkin kiinnostava,
ja yleisöä kertyi paikalle ihan

hyvin, muistelee Moisala.
– Kilpailijat olivat tyytyväisiä
ja tämä ensimmäinen kilpailu
myös antoi oppia jatkoon.

Aurajoki-uinti 2015

Myös tämänvuotiseen kisaan oli
ilmoitettu mukaan viisi jouk-
kuetta.
– Aivan loppuvaiheessa kaksi
joukkuetta jäi pois. Se oli harmit-
tavaa, toteaa Moisala.
Kilpailua muutettiin viime-
vuotisesta. Edelleen kisattiin vii-
den hengen joukkuein, mutta nyt
kilpailu toteutettiin räpyläuintina
uintilaudalla ja sukkelaviestinä.
– Tuloksena saatiin kilpailu,
jossa joukkueet olivat koko ajan

yleisön ja kannustajien silmien
edessä. Kilpailun edessä ei
tarvinnut kulkea kilpailijoiden
mukana, tämä onnistui hyvin.

Viime vuodesta opittiin myös,
ettei kyseessä ole kuivapukukisa.
– Tänä vuonna kaikilla kilpaili-
joilla oli märkäpuku, eikä yksikään
kilpailijoista valittanut kylmyyttä.
Eivät edes ne, jotka uivat paljain
jaloin, naurahtaa Moisala.

Kilpailumatkaa pidettiin sopi-
vana. Ursukin joukkueessa uinut
Alexi Rantala mainitsi matkan
juuri sopivaksi.

– Viimeiset 20 prosenttia mat-
kasta pani tosi kovalle, kertoi
Alexi kisan jälkeen.

Forum Marinumin joukkueen
Timo Palovaara puolestaan to-
tesi matkan hieman liian pitkäksi
iäkkäämmälle uimarille.

Osalla kilpailijoista ei myös-
kään ollut tietoa painovyön
tarpeellisuudesta uitaessa mär-
käpuvussa.

– Sekin korjataan ensi vuonna,
Moisala lupaa.

Voitto ei tärkeintä

Kolme joukkuetta lähti kisaan.
Joukkueet olivat Merikeskus
Forum Marinumista, Kuntecin
sponsoroima joukkue sekä Ur-
suk Oy:n joukkue. Odotettavis-
sa oli kova kisa, jonka Kuntecin
joukkue voitti, Ursuk oli toinen
ja Forum Marinum kolmas.

Ursuk Oy:n joukkue
täpinöissään. Tuloksena
toinen sija. Kuva: Jouko
Moisala

Tästä voisi jo kysyä, mikä
moottori. Räpylät kuitenkin
näkyvät. Kuva: Jouko Moisala

Palkintojenjaon yhteydessä pyydettiin kilpailijoita esittelemään kilpailuvälineensä.
Kuva: Jouko Moisala

Kilpailussa ei vielä ole kiin-
nitetty huomiota kilpailuvälinei-
siin, erityisesti räpylöihin. Kisan
jälkeen tästä käytiinkin kiivasta,
mutta sopisaa keskustelua.
– Totta on, että tavalliset su-
keltajan umpikantaräpylät monoräpylää vastaan eivät anna
mahdollisuutta tasavertaiseen ki-
saan. Katsotaan vuoden kuluttua,
pitäisikö jo olla kaksi kilpailu-
luokkaa, toinen harrastajan rä-
pylöin ja toinen ”ammattilaisen”
uintivälinein, Moisala totesi. □

Uolevi Uoti

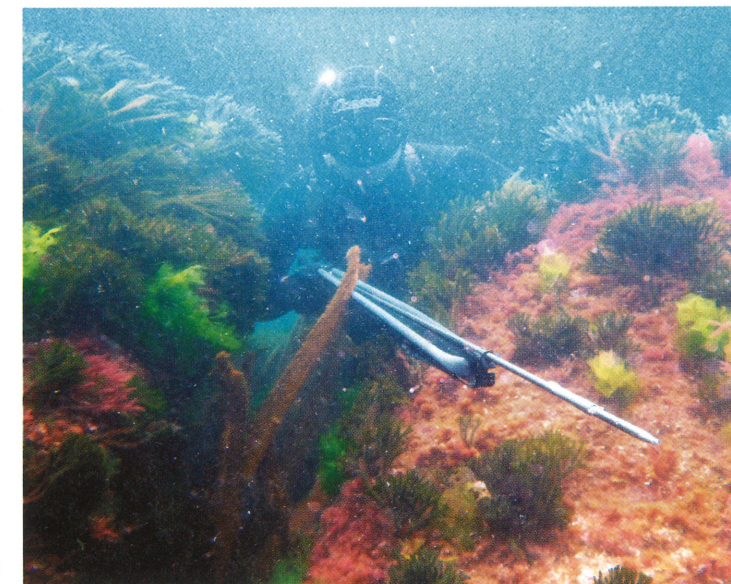

Sukelluskalastajan komea ahvensaalis on päässyt punnitukseen.

Antti Olin on onnistunut saalistuksessa.

Sukelluskalastajan vaatimuksena on perusuintitaito ja terveys.

Liikkumattomuus ja äänettömyys saalistajan valtteja

Sukelluskalastajan on osattava lukea luontoa

Näkyvyyttä saanut sukelluskalastus toimii usein ponnahtuslautana laitesukelluksen aloittamiseen. Myös laitesukeltajat ovat löytäneet sukelluskalastuksen.

Yksi oleellisimmista sukelluskalastukseen liittyvistä asioista on näkyvyys veden alla. Suomessa näkyvydet vaihtelevat ja luovat lajille omaa haasteellisuutta, sanoo sukelluskalastaja **Tapio Salakari**. Suomessa aloitteleva sukellus-

kalastaja tulee toimeen pintauinilla. Harjoittelun kautta hän oppii saalistamaan syvemmistä vesistä ahventa, kampelaa ja jopa turskaa. Veden sameus on harvoin suoranaisten este sukelluskalastukselle. Pääosin sukelluskalastajat saalistavat matalissa vesissä, koska valtaosa kaloistakin on matalassa. Sukellusmat-

Suomen vesistäkin tulee vonkaleita.

Kimmo Karjalainen saalistaa äänettömästi.

kat suuntautuvat monesti myös rantavesiä kauemmaksi, koska ulkosaariston vesi tarjoaa paremman näkyvyyden.

Suomessa sukelluskalastajan saalistettavissa on reilu kaksikymmentä kalalajia. Kalastajan täytyy kartoittaa missä kalaa yleensä voi olla, millaista kalaa ja miten niitä saalistetaan.

Kalastaa voi, jos näkyvyyttä on minimissään metri. Suomen vesissä näkyvyys on keskiarvoisesti kolmisen metriä. Näkyvyys riippuu paljolti tuulista ja vuodenaajoista.

Kokemus opettaa kalasta-

jalle minne vesille milloinkin kannattaa suunnata. Monesti vesi on kirkkainta alkukeväästä sekä keskitalvella ja oikeastaan ainoa este sukelluskalastukselle on kiintojää.

– Esimerkiksi Airisto on kesäisin hyvin samaa, jopa osin sukelluskelvoton, kun taas Hangon edustalla voi olla Suomen oloissa kirkkaitakin vesiä. Sukelluskalastusta harrastetaan lähes kaikkialla merialueilla, esimerkiksi isompia kohteita ovat Vaasa, Rauma, Turku, Helsinki, Hanko, Kotka ja järvistä Lahden ympäristön vesistöt sekä Saimaa. ➤

Helsingin EM-kisoissa 2013 kisoissa kokoontui lajin taitajia ja päättäjiä: sukelluskalastaja Niklas Saari (vas.), Sukeltajaliiton toiminnanjohtaja Sari Nuotio, CMASin presidentti Anna Arzhanova, CMASin kansainvälinen tuomari Sergio Peres, CMASin sukelluskalastus komission presidentti Antonio Cruz ja Rauman Meren Sukelluskerhon taiteileva sukelluskalastaja Kimmo Hohkuri.

Sukelluskalastus sai huomiota muun muassa Helsingin Venemessuilla

Huippumaat panostavat lajiin

Sukelluskalastusta on rajoitettu Ahvenanmaalla, ja Ruotsin ja Saksan vesillä se on kokonaan kielletty.

Ruotsissa kiello on peräisin 1970-luvulta.

– Olemme olleet neuvottelemassa yhteistyössä muiden Pohjoismaiden kanssa, jotta Ruotsissa saataisiin laji kaikkien lajista kiinnostuneiden harrasteeksi, Salakari toteaa.

Sukelluskalastuksessa järjestetään SM-, PM-, EM- ja MM-kisoja. EM- ja MM-kisat ovat vuorovuosina. EM- ja MM-tasolla vahvimmat maat ovat Välimeren maita kuten Italia, Espanja ja Kroatia.

Tänä vuonna EM-kilpailut järjestetään Cadizissa Espanjassa.

– Niissä panostukset lajiin ovat aivan eri luokkaa kuin meillä Suomessa. Huippumaiden joukkueet saattavat tulla jopa kisapaikalle vuotta aikaisemmin vastaavaan aikaan. Me suomalaiset pääsemme kisapaikoille yleensä 1–2 viikkoa ennen kisoja. Suomalaiset ovat tavallaan harrastajia, kun huippumaista löytyy ammattilaisia

sukelluskalastajia.

Myös lajiin käytettävä rahamäärä huippumaissa on ihan eri luokkaa kuin Suomessa.

– Välimeren maissa sukelluskalastajamestarit ovat samassa roolissa kuin Suomessa huippujääkiekkoilijat, Salakari vertaa. Suomessa EM- sekä MM-kilpailuihin sukelluskalastajat maksavat matkat pääosin omasta pussistaan, tosin sukelluskalastusvaliokunta anoo liitolta tiettyä määrää kilpailutoimintaan.

– Sponsorit ovat tiukassa, mutta kova uurastus palkitaan ja toki olemassa olevat kontaktit ovat kultaakin arvokkaampia. Yhteistyökumppanin kanssa olemme sopineet 200–1000 euron tuesta, jolla saa vastavuoroisesti näkyvyyttä. Voimme tehdä kilpailukohtaisen sopimuksen tai vaikka vuoden sopimuksen.

Sukelluksia voi kertyä parisataa

Kalastajan täytyy osata lukea luontoa, miten tuulet painavat ja mikä on lämpötila milläkin alueella.

Sukelluskalastajalla on kaksi tapaa saalistaa: etsiä tai odottaa. Kaloja saalistetaan vapaasukel-

Venemessuilla yleisö pääsi seuraamaan sukelluskalastusta, tosin allasoloissa.

lusperiaatteella, eikä sukelluskalastaja käytä paineilmalaitteita. Hyviä paikkoja ovat muun muassa kaislikot, salakarit ja muut matalikot.

– Kala aistii kaiken liikkeen ja äänen, minkä vuoksi liikumattomuus ja rauhallisuus

ovat saaliin saannille elinehto. Päivässä uintimatkaa kertyy helposti useita kilometrejä, eikä esimerkiksi seitsemän kilometrin uintimatka ole poikkeuksellista. Yksittäisiä sukelluskertoja voi päivässä kertyä jopa yli kahdensadan. Kokenut harrastaja pystyy

sukeltamaan jopa kymmenien metrien syvyyksiin.

Kalalajit on pisteytetty

Sukelluskalastuksessa kilpailaan sekä yksilönä että joukkueina.

Kalat on pisteytetty lajin ja painon mukaan siten, että yksi gramma on yksi piste.

– Maksimikilomäärä on kuitenkin kaksi. Esimerkiksi ahvenesta saa 600 lajipistettä, kun taas lahnasta ei saa lainkaan lajipisteitä. Taimen on poistettu sallituista kisakalojen luettelosta. Joskus järjestäjät voivat rajoittaa jonkin lajin kalastusta, jolloin esimerkiksi haukia ei saa saalistaa lainkaan, Salakari selvittää.

– Laki ei sinänsä määrää saalistakalalle alarajaa, mutta kilpailuissa meillä on kaikille kaloille alimitat, esimerkiksi ahvenelle 22, lahnalle 25 ja hauelle 42 senttiä.

Harppuuna on oleellinen väline, joka tekee sukeltajasta sukelluskalastajan.

– Usein harrastajilla on kolmea kokoa 50, 75 ja 90 sentin harppuunoita. Perusvarustukseen ensi harppuunaksi sopii mainiosti 75 sentin harppuuna.

Sukelluskalastukseen liittyvä välineistö maksaa noin 500 euroa. Välineet ovat pintapouju, märkäpuku, sukat, hansikkaat, painot ja vyö, puukko, maski, snorkkeli, räpylät ja harppuuna.

Kalastuksen hoitomaksu on 22 euroa ja läänikohtainen kalalupa 29 euroa.

Kilpaileminen edellyttää liittymistä johonkin SUL/CMAS-jäsenseuraan ja kilpailulisenssiä. Lisenssi ja vakuutus maksavat 38 euroa. □

Juhani Karvonen

Venemessuilla näytökseen osallistuneelta sukelluskalastajalta ei puuttunut muuta kuin elävä saalis.

Sukelluskalastuksen suosio on kasvanut puskaradion sekä eri medioissa ja messuilla saadun näkyvyyden myötä.

Sukelluskalastuksen SM-kisoja järjestetään kesällä kaksin kappalein.

Sukelluskalastuksen SM-kisat Oulussa ja Uudessakaupungissa

Suomen kesässä riittää sukellustapahtumia. Sukelluskalastus on yksi suosituimmista.

Eräs kesän keskeisistä tapahtumista on sukelluskalastuksen SM-kisat. Ne järjestetään kesällä kaksin kappalein: venekisat järjestetään Hangossa kesäkuun lopulla ja Uudessakaupungissa kisataan ilman venettä heinäkuussa.

Uusikaupunki sai SM-kisat nyt ensimmäistä kertaa. Kilpailun järjestää Vakka-Suomen Urheilusukeltajat ry.

Kimmo Sjöblom odottaa kilpailuun noin 40–50 sukeltajaa.

– Meitä sukelluskalastajia ei Suomessa ihan hirveästi ole. Rekisteröityjä sukelluskalastajia on 145, itse olen numerolla 144.

Uudessakaupungissa sukelluskalastus on Sjöblomin mukaan hyvässä nosteessa. Kisoihin on tulossa mukaan Suomen ja Eu-

roopan mestari **Kimmo Pyykkö**, joten kilpailun taso on taattu.

Kilpailu on kaksipäiväinen ja se jakautuu viiteen eri sarjaan: varsinaiseen SM-sarjaan, harrastelijasarjaan, juniorisarjaan, naisten sarjaan ja joukkuekisaan.

Kilpailun voittaja on se, joka saa kahden päivän aikana suurimman saaliin. Myös päiväkohtaisia palkintoja jaetaan esimerkiksi suurimmasta kalasta. Pisteitä tulee myös siitä, miten harvinaisia lajeja onnistuu pyydystämään.

– Määräytyistä kaloista saa lisäpisteitä. Esimerkiksi siika on hieman harvinaisempi laji, joten siitä saa enemmän pisteitä kuin hauesta, Sjöblom kertoo.

Aseena käytetään harppuunaa. Tänä vuonna monikärkiharppuunaa on ensimmäistä kertaa sallittu.

– Yksikärkisellä harppuunalla saattoi ampua kalan läpi vaikkapa kiveen, josta se ponnahti suoraan takaisin. Kala ei välttämättä edes tajunnut, mikä siihen osui. Se saattoi uida vielä puoli tuntia sen jälkeen ennen kuin heittäytyi vatsa ylöspäin, Sjöblom kertoo.

Kilpailu kestää viisi tuntia, huonolla säällä aikarajaa saatetaan tiputtaa neljään tuntiin. Kalastuksessa saa käyttää apuna poijua tai lauttaa, jossa voi käydä huilaamassa ja keräämässä voimia sukeltamisen lomassa. Venettä ei saa käyttää kuin venekisoissa, jotka sitten järjestetään Hangossa.

Sukellusalueeseen saa käydä tutustumassa ennakkoon edellisellä viikolla.

– Monelle kilpailuvedet ovat vieraat, ja kilpailijat käyvät tutustumassa vesiin ja pohjaan. SM-kisaajat myös usein merkitsevät sukellustietokoneensa GPS:ään muistiin parhaat paikat, jotka etukäteen ovat löytäneet, Sjöblom tietää. □

Pauli Jokinen

Sukelluskalastuskisat

- 13.6. Högländ cup, Parainen
- 27.6. SM-venekisa, Hanko
- 11.7. Haapasaari Open, Kotka
- 25.7.–26.7. SM-kisat, Uusikaupunki
- 1.8. Jaskan muistokisat, Lahti
- 15.8. Pori Open, Luvia.
- 12.9. Siika cup, Helsinki